

Dni gitarovej hudby '77

Jedným z viacerých cyklických podujatí, ktoré prebehli v rámci Kultúrneho leta '77, boli Dni gitarovej hudby. Prvý ročník tejto prehliadky, dal priestor k prezentácii plejady našich i zahraničných koncertných umelcov-gitaristov. Barokové nádvorie Univerzitnej knižnice je skvelým prostredím, s optimálnou akustikou pre koncertné produkcie, s intímnu a skutočnou komornou atmosférou.

Na konto poriadateľskej organizácie — MDKO — treba zložiť len a len pochvalu. Na každom z koncertov mal poslucháč pocit, že je na podujatí starostlivo a s citom pripravenom, nenáhodnom, či „ušitom horúcou ihlou“.

Tento vstupný, nanajvýš úspešný ročník otvoril podujatiu najlepšie perspektívy. Veríme, že i v budúcich ročníkoch snaha neochabne, a Dni gitarovej hudby si vybudujú v Bratislave svoju tradíciu.

Nie práve prebytočný stav gitarovej literatúry skrýva nebezpečenstvo, že sa tak rozsiahle podujatie v určitom bode ocitne v polobe stereotypnosti. Fakt, že viaceré skladby sa v programoch jednotlivých umelcov opakovali, dávali na druhej strane možnosť konfrontácie interpretačných prístupov a vkladov. Dômyselnosť dramaturgie spočívala i v instrumentálnych osvieženiach (husľové duo, komorný orchester, gitara a violončelo).

V otváracom koncerte (13. júla) sa predstavilo gitarové duo — Monika a Jürgen Rostovci z NDR. Duo striedali so sólovými vystúpeniami, v ktorých sa prezentovali obaja interpreti s rôznorodými kvalitatívnymi výsledkami. Monika interpretácia J. S. Bacha a H. Villa-Lobosa dosahovala solídnu úroveň a vyváženosť vo všetkých zložkách (výrazná artikulácia tónu, dynamická diferencovanosť, dobrá technická úroveň, zmysel pre štýl), prejav jej manžela Jürgena bol poznačený nedostatkami.

Skladbám G. Sanza i M. Castelnuovo-Tedesca chýbal osobnostný vklad interpreta, žiadúca iskra a neobišli sa ani bez technických výkyvov. V duách súhra a presnosť tiež narúšala nesúrodosť oboch interpretov.

Na ďalšom koncerte (15. júla) vystúpili bratislavskí umelci — gitarové duo Jozef Zsapka a Alojz Menšík. Predstavili sa v dielach starých i súčasných skladateľov až na jednu výnimku (Elegie de la danza L. Brouwera — sólo J. Zsapka) výlučne v duo zostave. Mali sme možnosť počuť vzorový model interpretácie gitarových skladieb. Zsapka a Menšík sa prezentovali ako umelci vysokých kvalít. Maximálne fažili z dispozícií nástroja a svojimi výkonmi demonštrovali, akú širokú škálu výrazovych a technických možností poskytujú gitara.

17. júla sa publiku predstavilo husľové duo Quido a Anna Höblingovci spolu s gitaristom Alojzom Menšíkom. Značná časť večera patrila majstrovskej interpretácii Höblingovcov. Menšíkova gitara zohrala funkciu kontinua (Corellioho Sonata a Paganiniho 2. sonáta pre husle a gitaru) a umelec sa jej zhostil s najvyššou konzekventnosťou a muzikantskou citlivosťou. Tieto prívlastky patria i jeho jedinému sólovému vystúpeniu s náročnou Fúgou h mol J. S. Bacha.

Brnenský gitarista Martin Mysliveček (20. júla) sa bratislavskému publiku predstavil bezprostredne po návrate z Venezuely, kde sa úspešne zúčastnil na medzinárodnej gitarovej súťaži. Uvedol sa ako umelec s rozsiahlymi dispozíciami, i keď v prvej polovici programu jeho interpretácia vyvolala určité rozpaky. Najmä Bachovej II. suite a mol chýbala ucelenosť, bola poznačená istou interpretovnou manierou a záľubou v cizelo-interpretovaní detailov, ktoré zohrali nie práve najpriaznivejšiu funkciu pri výstavbe celkov i v štýlovosti. V druhej polovici hral však Mysliveček koncentrovane, ro-

zobral sa k vynikajúcim výkonom, hlavne v Etudách H. Villa-Lobosa a skladbe Elegia de la danza Leo Brouwera.

Večer 22. 7. patrila rakúskemu gitaristovi Leo Witoszynskému. Všetky skladby svojho programu uviedol na dobrej technickej úrovni, no to je vari všetko, čo sa dá povedať na konto jeho interpretačného prejavu. Pociťovali sme absenciu expresivity, diferencovanosti a osobnostného vkladu. Celý program vyznel plocho a stereotypne.

Mladého pražského gitaristu Vladimíra Mikulku si bratislavské publikum pamätá z vystúpenia na Interpódii. V samostatnom koncerte (24. 7.) potvrdil svoj veľký umelecký vzostup. Skladby predbarokových a barokových autorov predniesol štýlovo, technicky suverénne, presne, čo platí i o skladbách súčasných, ktorých interpretácia podčiarkla jeho noblesu a širokú škálu výrazových dispozícií.

27. júla pred prepíneným nádvorím vystúpil Slovenský komorný orchester pod vedením zasl. umelca Bohdana Warchala. V prvej časti večera uviedol skladby Corellioho, Telemanna a Vivaldiho na príslovečnej vysokej umeleckej úrovni. V druhej polovici programu mal priestor i sólista Jozef Zsapka. Vivaldiho Koncert D dur dal naplno vyznieť interpretačnému umeniu sólistu i orchestra. Concerto in Re od M. Castelnuovo-Tedesca ho potvrdilo o to viac, že z diskutabilnej kompozície práve vďaka presnosti a triezvemu prístupu vyťažili interpreti maximum.

L. ŠUSTYKEVIČOVÁ

Recitál (29. júla) patrila mladému pražskému gitaristovi Lubomírovi Brabčovi. Už prvé tóny jeho hry ukázali, že interpret skladbu do detailov prepracúva, prečít každý jej tón, pričom hrá s takou vnútornou sústredenosťou a zauja-

tím, že jeho prednes možno právom označiť ako dokonalý. V prvej polovici recitálu zazneli diela prevažne barokovej hudby (J. Dowlanda a J. S. Bacha). Vo fúge J. S. Bacha trochu chýbal „ťah“ (pričom niektoré partie prezrádzali skutočného majstra svojho nástroja), skladba bola však transkripciou klavírnej kompozície a gitara má oproti klavíru relatívne menšie možnosti, najmä po dynamickej stránke, a tým udržanie celej plochy v napätí je omnoho obtiažnejšie. Druhá polovica koncertu bola venovaná dielam 2. pol. 19. storočia a 20. storočia (H. Villa-Lobos, M. de Falla, J. Rodrigo, I. Albéniz), interpretáciou ktorých L. Brabec jednoznačne strhol a očaril — uvoľnil sa a okrem perfektnej techniky, detailného prepracovania a jemného štýlového čítania jeho hra získala muzikantský „nadhľad“.

Záverečný koncert (31. júla) pripravilo Pražské strunné duo, ktoré roku 1970 vytvorili Saša Večtomov (violončelo) a jeho mladší brat Vladimír (gitara). Meno známeho a výborného violončelistu Sašu Večtomova spolu s neobyčajnou kombináciou nástrojov prilákalo na barokové nádvorie Univerzitnej knižnice veľký počet návštevníkov a sľubovalo hodnotný a zaujímavý večer. Bohužiaľ, naše očakávania neboli celkom splnené — duo sa výrazne štiepilo na dve rozdielne individuality s odlišným umeleckým naturelom — Saša s vysokou tónovou kultúrou a muzikálnym čítením (najplnšie sa prejavilo v adekvátnom pretlmení ľudovosti, hlbokého lyrizmu a skrytej dramatickosti Rozprávky Leosa Janáčka a v Bartókových Slestích rumunských tancoch) a Vladimír so strohým rytmickým sprievodom a ostrým zvukom gitary. Najmä v melodických partiách sa žiadalo dynamicky aj rytmicky prispôbiť part gitary, lepšie „doladiť“ výslednú zvukovú podobu diel. Sólovo sa Vladimír Večtomov predstavil v skladbe Václava Kučeru Diario (na pamiatku Che Guevaru), ktorá vzhľadom na závažný obsah svojej výpovede potrebovala väčšiu zainteresovanosť interpreta na sprostredkovaní jej zmyslu poslucháčom.

Z. KALNICKÁ

Mladé pódium

Ihm umeleckým profilom a bohatou výrazovou paletou. Technický handicap klavira a nervozita poznamenala výkon Františka Kúdu v Musorgského Kartinkách, z ktorých len niekoľko (ale hrané nekonvenčne) vyšli bez úhony. V prejave Jiřího Skovajsu dominoval temer neosobný prístup k dielam, ktorým vtipná Sonata oculatorum P. Slezáka nadobudla osobitý čaro, kým u Beethovena bol priam negatívom. Pozoruhodnú konfrontáciu poskytovala Martina Maixnerová svojim detailne vybrúseným sivrnením Beethovenovho opusu 110 — tej sonáty, okolo ktorej sa pár dní predtým rozprúdila živá diskusia v Trenčianskych Tepličiach s Cyrilom Dianovským. V Maixnerovej interpretácii odzneli i subtilne Schubertove impromptu — hudba, ku ktorej má azda najbližšie. Hostujúce klavírne duo z Bratislavy — Eva a Ján Szallayovci si získalo prehliadkové publikum najmä vitálnym a dynamicky premysleným predvedením Benešovej Manželskej hudby a náročnými Variáciami na Haydnovu tému J. Brahmsa. Osobitnú pozornosť si zaslúžil i citlivo tvarovaný klavírny sprievod Jany Nácovskej a korepetícia Zlaticy Poulovej-Majerskej vo vystúpení jedinej speváčky prehliadky Alžbety Bukoveczkej. Z jej polrecitálu vyniklo podanie Parlkovej, pomaly už povestnej piesne, Jesenné stádo a cyklu piesní Milenci od Aloisa Hábu, v ktorej Bukoveczká suverénne prezentovala kontrastné polohy svojho hlasu i umeleckej koncepcie — subtilnú lyriku i expresívny dramatismus. Harjistka Magdaléna Špicerová a slovenský akordeonista Tibor Rácz potvrdili v Karlových Varoch svoje zrelé muzikantské kvality podobne ako pár dní predtým v Trenčianskych Tepličiach. Pozoruhodné bolo i vystúpenie organistov — Zdeněk Nováček a Jaroslav Tůma sa najpresvedčivejšie zhostili skladieb súčasných autorov (V. Wernera a J. Tůmu) navyše Tůma sa výborne uviedol ako komorný hráč v duo s trúbkárom Vladislavom Kozderkom v dielach H. Purcella a G. Ph. Telemanna. Súčasná tvorba dominovala i vo výkonoch flautistov — Václava Kunta s exponovaným sútym tónom a brilantnou technikou (M. Hába, I. Loudová) a Magdaleny Tůmovej v osobitom dynamickom stvrnení diel S. Prokofjeva a J. Pauera. V Prokofjevovej sonáte pre sólové husle v podaní Pavla Prantla zaujal obdivuhodne vdušný tón, kým v interpretácii druhého huslistu Mladého pódia — Jiřího Tomáška — muzikantská dravosť i lyrika v už spomínanom stvrnení náročného II. koncertu D. Šostakoviča.

Vystúpenie Tria Istropolitanum sa stretlo u publika s odozvou najmä vďaka Mendelssohnovmu triu op. 49/1 tentokrát v ešte lepšej interpretácii ako v Trenčianskych Tepličiach, a vysokej muzikalite klaviristu súbory Stanislava Zámbořského. Nové pražské trio po uvedení Beethovenovho Trojkonzertu (na otváracom koncerte MP '77) prekvapilo zvukovou rovnováhou v Triu c mol, op. 1, L. v. Beethovena a nápaditým stvrnením skladby Milana Slavického — azda najzrelšieho diela spomedzi uvádzaných skladieb mladých skladateľov. Kvarteto mesta Brna sa tentokrát opäť uviedlo svojou príznačnou črtou — subtilnosťou výrazu a komornosťou zvuku v dielach O. Flosmana a E. Zámečnika. Kocianovo kvarteto avizovalo mimoriadny muzikantský zážitok už prvými taktami Sostakovičovho VII. kvarteta a ich hlasová rovnováha, zvuková hutnosť i zrelá muzikalita sľubujú veľké perspektívy. Kocianovci to napokon potvrdili i vzorovým našťudovaním Dvořákovho klavírneho kvinteta A dur (s Borisom Krajným) so zaslúženým „bis“, ktorým dôstojne uzavreli tohtoročné Mladé pódium.

ILAN ADAMČIAK

M. Tůmová

Podobne ako v predchádzajúcich rokoch, aj tohto leta vychádzali usporiadatelia prehliadky mladých koncertných umelcov „Mladé pódium 77“ v Karlových Varoch — Zväz českých skladateľov a koncertných umelcov, Okresné kultúrne stredisko, Čs. štátne kúpele Karlove Vary a Miestny výbor SSM — z niekoľkých základných aspektov, ktoré sa odrazili tak v dramaturgii ako v celkovej atmosfére a vyznení Mladého pódia 77. Prípadne si 60. výročie VOSR akcentovali uvádzaním diel ruských a sovietskych klasikov: z nich Šostakovičov H. husľový koncert v podaní Jiřího Tomáška a VII. sládkové kvarteto v interpretácii Kocianovho kvarteta patrili k najintenzívnejším zážitkom prehliadky. Stopätidesiate výročie úmrtia Ludvíga van Beethovena si mladí interpreti uctili predvedením radu jeho diel. Nemenej šťastným podielom prispeli do dramaturgie MP '77 mladí českí skladatelia. Diela 9 autorov — Miroslava Hábu, Ivany Loudovej, Vladimíra Wernera, Pavla Jerábka, Evžena Zámečnika, Pavla Slezáka, Otomara Kvěcha, Milana Slavického a Jaroslava Tůmu — potvrdili skutočnosť, že mladým interpretom je hudba ich rovesníkov mimoriadne blízka. Prívitá som, že usporiadatelia vybrali interpretov s vekovým priemerom okolo tridsiatky, čo zaručovalo dostatočne kvalitnú interpretáciu, dokumentujúcu profilovanie umeleckej dráhy toho-ktorého mladého umelca. Dvanásť koncertných podujatí MP '77 bolo sprevádzaných dvoma hodnotiacimi besedami skladateľov, interpretov a kritikov, tentokrát s pokusom zamerať sa monotematicky na problematiku interpretačného štýlu.

Na otváracom koncerte Karlovarského symfonického orchestra s beethovenovským programom pod taktovkou Petra Vronského, ktorého várne gesto a osobitá dramatická koncepcia vynikli najmä v predhre Leonora III., sa prehliadkovému publiku predstavil v trefom koncerte L. van Beethovena Boris Krajný, klavirista so zre-

A. Bukoveczká

P. Vronský za pultom Karlovarského symfonického orchestra.

Klavírne duo manželov Szallayovcov.

Snímky: B. Hořínek

HUDOBNÝ ŽIVOT 77

Ročník IX.
26. IX. 1977
2,— Kčs

17

Bratislavské hudobné slávnosti
1-15.10.1977

Fêtes de Musique de Bratislava Bratislava Music Festival

Bratislava Music Festival Fêtes de Musique de Bratislava

13. PhDr. Tibor Sedlický, CSc.: Slovenská hudobná pedagogika a jej hlavné predstavitelia v rokoch 1919—1939.

13. októbra 1977 (9,00—14,00 hod.)

14. PhDr. Milan Kuna, CSc.: Václav Talich a slovenská hudobná kultúra v dvadsiatych rokoch.

15. PhDr. Václav Holzknecht: Začiatky Išu Krejčího v Bratislave.

16. Naďa Földváriová: K problematike bratislavského pôsobenia Karla Nedbala.

17. PhDr. Dana Jakubcová: Profesor Strelec a jeho pozitívistická estetická koncepcia.

18. Ján Hrk: Vznik orchestra Radiojournalu a jeho kultúrny dosah.

19. Igor Wasserberger: Osobnosti zakladateľskej generácie skladateľov a interpretov slovenskej populárnej hudby.

— 0 —

20. Emese Duka-Zólyomiová: Bratislavskí nástrojári medzi dvoma vojnami.

21. PhDr. Milada Ladmanová, CSc.: Slovenská hudobná kul-

LADISLAV MOKRÝ

Svetový týždeň hudby

Prvý týždeň októbra má pre celú našu kultúrnu verejnosť osobitný akcent. Hudobné dianie socialistického Československa dostáva sa do centra kultúrnych aktivít v širších medzinárodných reláciách. Z poverenia Medzinárodnej hudobnej rady (UNESCO) a vďaka všestrannej podpore našich straníckych a štátnych orgánov uskutočňuje sa v CSSR v dňoch 1.—9. októbra II. svetový týždeň hudby.

Dr. Narayana Menon — prezident Medzinárodnej hudobnej rady UNESCO.

Gestorom a organizátorom je Československá hudobná rada (predseda nar. umelec prof. Ján Cikker), ktorá takto skladá náročnú skúšku ako organizátor a koordinátor všestrannej reprezentácie našej hudobnej kultúry pred medzinárodným fórom.

Idea Svetového týždňa hudby sa uskutočnila prvý raz len pred dvoma rokmi v Kanade. Vychodiskom koncepcie bola snaha zapojiť hudobný potenciál krajiny, ktorá hostí valné zhromaždenie a kongres Medzinárodnej hudobnej rady, do konkrétneho znázornenia, aké miesto má hudba v živote jej spoločnosti. Na modeli jednej krajiny chce teda MHR zvýrazniť mieru aktívnej účasti hudobného umenia na duchovnom živote súčasného človeka. Svetový týždeň hudby chce byť však i fórom nových pojmov, jednak pre rozvoj hudobného umenia v hostiteľskej krajine, jednak pre členskú národnú hudobnú radu.

Kanadský Svetový týždeň hudby potvrdil aktuálnosť a životaschopnosť tejto idey. Mal za cieľ vzbudiť pozornosť oficiálnych miest pre potreby hudobného rozvoja a získať väčšiu morálnu i materiálnu pomoc, než mal hudobný život v Kanade doteraz. (Súdiac podľa dostupných informácií, podarilo sa tento cieľ za uplynulé dva roky dosiahnuť v porozuhodnej miere.)

Úloha Československa je v mnohom zásadne odlišná od poslania, aké plnil I. STH. Keď sa Medzinárodná hudobná rada (UNESCO) rozhodla prijať naše pozvanie (naším protikandidátom bola Hudobná rada NSR), vychádzala bezpochyby z toho, že sme nielen krajinou s neobyčajne bohatou hudobnou tradíciou a ešte rozvinutejším hudobným životom súčasnosti, ale prihliadala aj k tomu, že sa u nás hudobné umenie rozvíja v podstatne odlišných spoločenských podmienkach než tomu je v Kanade. Ziskali sme takto možnosť práve v rokoch 60. výročia VOSR demonštrovať československý typ socialistickej hudobnej kultúry, špecifický aj tým, že sa tu v rámci relatívne malej krajiny organicky spájajú hudobné kultúry dvoch národov, z ktorých slovenská sa po boku svetovo významnej českej hudobnej kultúry naplno mohla rozvinúť iba vďaka socialistickej revolúcii.

Ak po dvoch rokoch pripravujeme pred našu i medzinárodnú hudobnú obec s pocitom, že sme všestranne a na vysokej úrovni pripravili práve z uvedených hľadísk náš STH, je to možné len preto, že sme našli veľké porozumenie a vôľu aktívne spolupracovať v celom organizme českej a slovenskej hudobnej kultúry. Podarilo sa nám vytvoriť jeho koncepciu tak, že sa kvalitatívne líši od I. STH a v mnohom iste vtláč pečať ideí Svetového týždňa hudby i v rokoch budúcich.

V centre STH sú valné zhromždenie a kongres Medzinárodnej hudobnej rady (MHR združuje 18 medzinárodných špecializovaných hudobných organizácií a 56 národných hudobných rád). Prvá z týchto akcií sa koná v Bratislave v dňoch 2.—5. októbra, kongres v Prahe od 6.—9. októbra. Patričné miesto zaujme aj diskusia o Medzinárodnej tribúne mladých interpretov, ktorú z poverenia UNESCO a MHR už veľa rokov organizujeme v Bratislave. Sedemnásť valné zhromaždenie o. i. položí základy ďalších dvoch tribún špecializovaných na európsku a latinsko-americkú ľudovú hudbu. Nie je pritom náhodné, že na slávnostnom koncerte 1. X. — Medzinárodnom dni hudby, ktorý takrečne symbolicky otvára STH, zaznie kantáta Hymnus mieru od bulharského skladateľa Dimitara Tapkova, ktorá zvíťazila v lanskej parížskej Medzinárodnej tribúne skladateľov.

Medzinárodná hudobná rada prijala náš návrh, aby témou kongresu (vedeckým tajomníkom je dr. Jiří Bajer, CSc.) boli problémy úloh a postavenia interpreta v súčasnej hudobnej kultúre. Išlo nám o to, aby najvyšší orgán hudobného umenia po prvý raz vo svojej vyše štyrstoročnej histórii venoval sústredenú pozornosť tomu činiteľovi, ktorý je v centre všetkého hudobného diania, je jeho hlavným nositeľom. Úlohou kongresu bude posúdiť napr. stav muzikologického bádania problémov interpretačného umenia, problémov mladého nastupujúceho pokolenia, vzťahov medzi interpretačným umením a masovými komunikačnými prostriedkami, otázky pracovno-právne, psychologické, sociologické atď. Osobitná panelová diskusia sa bude zaoberať problémami tradičného interpreta v Afrike a Ázii. Na kongrese sa aktívne zúčastnia desiatky významných špecialistov z rôznych krajín a pracovných oblastí, takže možno očakávať, že to bude najsústredenejší a najlepšie organizovaný kongres MHR.

Je prirodzené, že STH musí mať ťažisko v hudobných podujatiach. Naším zámerom bolo zapojiť do STH celú našu vlasť, všetky jej hudobné centrá, profesionálne koncertné a hudobno-scénické ústavy, rozhlas, televíziu, gramofónový priemysel, hudobné múzeá atď. a zámer sa podarilo realizovať takmer úplne. Široká paleta podujatí musela mať svoje dominanty a tie sa sústredili do miest, kde sa odohrávajú valné zhromaždenie a kongres MHR (Pokračovanie na 2. str.)

FESTIVALOVÝ VÝBOR BRATISLAVSKÝCH HUDOBNÝCH SLÁVNOSTÍ
MESTSKÝ DOM KULTÚRY A OSVETY V BRATISLAVE

VI. MUZIKOLOGICKÁ KONFERENCIA

v rámci cyklu

HUDOBNÉ TRADÍCIE BRATISLAVY A ICH TVORCOVIA

na tému

HUDOBNÁ KULTÚRA BRATISLAVY MEDZI DVOMA VOJNAMI (1919-1939)

Bratislava 12. a 13. októbra 1977

Filmový klub, Čs. armády č. 3

PROGRAM

12. októbra 1977 (9,00—14,00 hod.)

Úvodný referát:

PhDr. Zdenko Nováček, CSc., vedecký tajomník konferencie Bratislavský hudobný život v rokoch 1919—1939 (hlavné umelecké a ideové tendencie) Referáty:

1. PhDr. Ladislav Mokry, CSc.: Podnety KSS v oblasti kultúry v prvej republike.

2. Doc. PhDr. Jaroslav Jiránek, DrSc.: Esteticko-ideová problematika vo vzťahu českej a slovenskej kultúry v dvadsiatych rokoch.

3. Doc. PhDr. Ladislav Burles, CSc.: Estetika medzivojnovej hudobnej moderny.

4. Ingeborg Šišková: Zmeny v národnosti, a sociálne štruktúre Bratislavy v dvadsiatych rokoch a ich odraz v kultúre.

5. PhDr. Daniel Okáli, CSc.: Na okraj estetiky davistov.

6. Univ. prof. PhDr. Jiří Vysloužil, CSc.: Idea čechoslovakizmu a slovenská hudba.

7. PhDr. Ladislav Lajcha, CSc.: Boje o národné divadlo (dokumenty a pramene).

8. Ján Albrecht: Stylová kryštalizácia slovenskej moderny medzi dvoma vojnami.

9. PhDr. Jozef Laborecký: Boje o operný realizmus v dvadsiatych rokoch v Bratislave.

10. PhDr. Vladimír Čížik: Vzťah mestskej hudobnej školy a Hudobnej dramatickej akadémie a pokusy o ich zlúčenie.

11. Mária Gáborová: Prenikanie sovietskych vplyvov do hudobného života.

12. PhDr. Naďa Hrková: Hudobná kritika v Robotníckych novinách (1909—1939).

túra v českom hudobnom živote v tridsiatych rokoch.

22. Jaroslav Blaho: Rozbor repertoárovej situácie v opeie SND.

23. Miroslav Sulc: Najvýznamnejší českí speváci ako hostia opery SND v rokoch dvadsiatych a tridsiatych.

24. Ivan Ondrášek: Prvý operní speváci a ich prínos do hudobného života Bratislavy.

25. PhDr. Milan Pospíšil: Fjodor Šaljapin a opera SND.

26. Doc. PhDr. Vladimír Gregor, CSc.: Kongres Čs. spoločnosti pre hudobnú výchovu roku 1938 v Bratislave.

27. PhDr. Jozef Tvrdoň: Jánáčkovské kontakty so Slováckmi.

Informácie podáva: Mestský dom kultúry a osvetu v Bratislave

Suché mýto č. 17, Sekretariát muzikologickej konferencie čís. tel.: 331271-3, kl. 002.